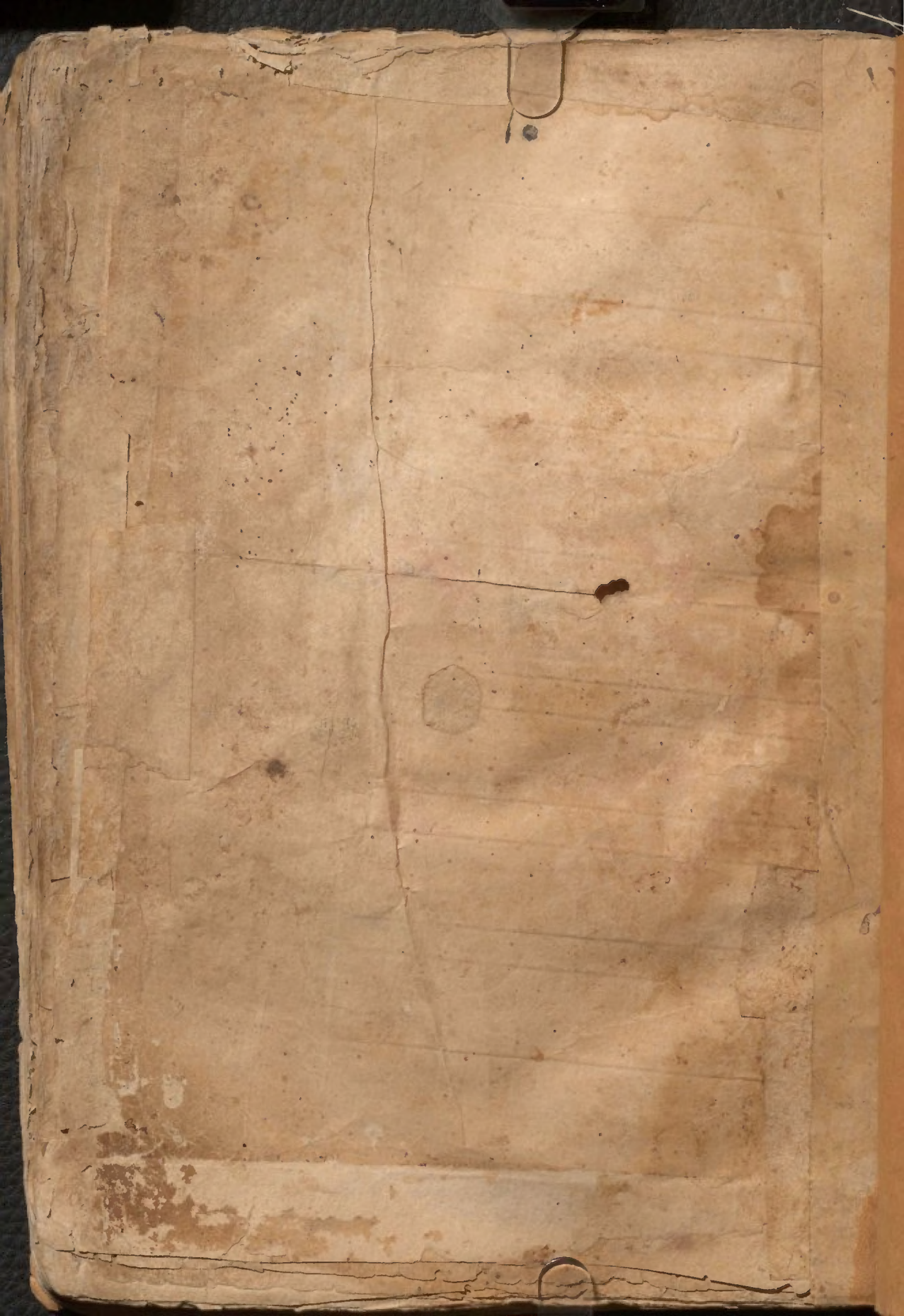
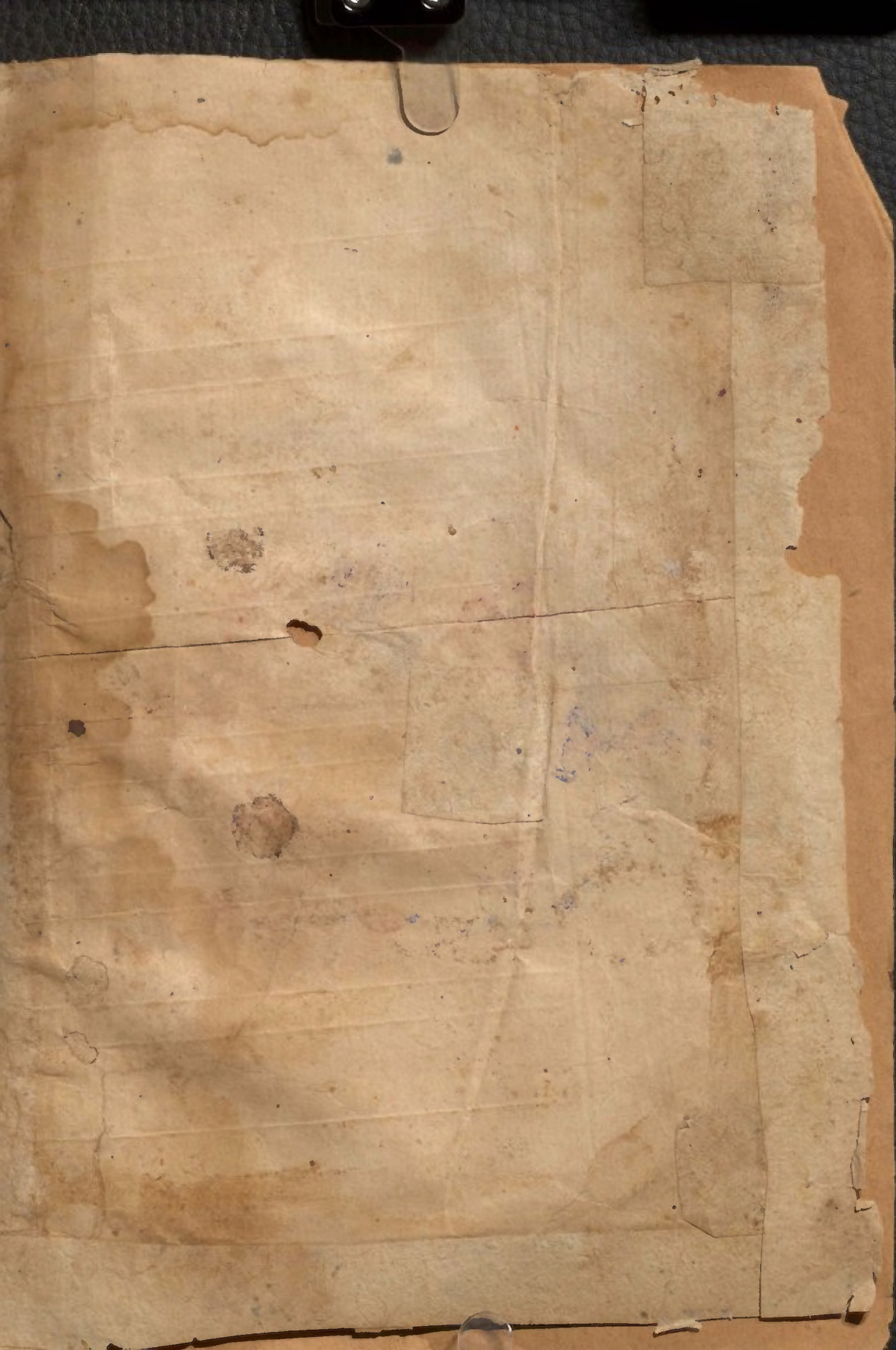

10 3/21

A 30/5

سورة اعراس مكيه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي
سجدت له
الانبياء
والمرسلين
يا ذا الجلال
والاكرام
يا ذا الجلال
والاكرام
يا ذا الجلال
والاكرام

ما شاء الله

طبه في

من المسجل اليك

الى المسجل الاقصر

الذي بناه

بركت كرمها

التي

حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ط

ما ساء اورا ان و آياتها ما
ان الله هو السميع البصير
که او اوست شنوا و بینا

وَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

در انیم ما و وحی را تورات

وَجَعَلْنَاهُ هَدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ط

و بگویم اورا راه نایب مرفق ندان یعقوب را که

أَلَّا تَتَذَكَّرَ مِنْ دُونِ

که بگردید ان

ذِكْرٍ لَّكَ خُذْ يَتَذَكَّرُ مِنْكُمْ

خداوند را از فرزندان که برداشت

مَعَ نَوْحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا

با نوح که بود بنده

شَاوَرَكْ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَيْتِ

شَاوَرَكْ كُنْزِهِ وَنَهَرِ عَرَضِهِمَا مَسْرَاتِ

اسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ

يَعْقُوبَ قَوْلِيَّتِ

لَتَنفُسَاتٍ فِي الْأَرْضِ مَمَرَاتٍ

كَمْ تَبَاهِي كُنْزُهُ عِلْمُهُ زَرْزِيرِ زَمِينِ دَوَارِ

وَلَتَعْلَنَ عَلَوًا حَبِيبًا فَلَا

وَبَرَقِي كُنْزِ بَرَقِي بَنُو كَمْ بَلَوَاتِ

جَاءَ وَعَدَ أَوْلِيَهُمَا بَعَثْنَا

أَلَدَ وَهَلْ نَحْمُتُ بَيْنَ أَنْ بَغْرُ سِتَادِ

عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ

بِرَأْسِهِمَا عَلَاكَ بَالِيَا عَالِدِ لَكَ حَكَمَ

شَدِيدٍ فَجَاسُوا خَدَاكِ الدَّيَارِ

لَا يَمُوتُ دَارُكَ دَرَمَانِ خَانِهَا

وَكَاثَ وَعَدًا مَفْعُولًا

وَعَسْتَابِينَ وَعَدَهُ كَرْدَةُ شَدِّ

عَلَيْهِمْ وَأَمَّا نَأَلَمَ بِأَمْوَالِ

وَبَنِيَّتَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ

تَغْيِيرًا أَتِ أَحْسَنَ أَحْسَنَ

لَا نَفْسَكُمْ وَأَنْتَ أَهْلُهَا

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ

وَعَدَهُ كَرْدَةُ شَدِّ

لَيْسَ وَفًا وَجَّوْهُكُمْ وَلَيْدَ خُلُوعًا

نار کند دروغا، شما در اید در

الْمُسْجِدِ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ

مذکت جنایه از راه پیش تحسینیت

مَذَّةً وَلَيْسَ وَفًا مَا عَلُوا تَتَبِعُوا

بار و ناهل آن کنند آنچه بر آمدند هلاک کردند

عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ

شاید که برود کار شما که بخشد ایستاد

وَلَا تَعْلَمُ عَذَابُكُمْ عَذَابًا وَجَعَلْنَا

ناله باز کردید شما باز کردیم با بر کردیم

بِجَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

در آتش سوزان که در ایستاد ایستاد

أَنَّ هَذَا الْقَذَاتِ يَهْدِي

راه نهد

لَلَّتِي فِي آقَوْمٍ وَتَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ

مرا آنگاه که آن را امت قومت و مؤمنان را که در آنجا

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ

انانکه میکنند

أَتَّ لَكُمْ أَجْرًا كَثِيرًا قَاتٍ

که من شما را اجرت زیادی بپردازم و که

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

انانکه نه در آخرت ایمان ندارند

أَعَنَّا لَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَلْعَنُ

امانده کردیم ما برای شما عذاب دردناک و لعنت

الْإِنْسَانَ بِالشَّدِّ ذَعَاةً

مردم را به تشدید دعوت

بِالْحَيِّهِ وَقَاتِ الْإِنْسَانَ

مردم را به حی و قات انسان

تَجَوَّلًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

آتَيْنِ فَمَهَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُورَةً

لَتَبْتَخَوْا فَضَلًّا مِّن رَّيْكُمْ

وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ

وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ

فَصَلَّنَا تَفْصِيلًا وَكُلَّ أُنْثَانٍ

الْزَّمَنَاءَ طَائِفَةً فِي عَنَقِهِ ط

لازم بودم اول کارار در کوروت او

وَنَجَّيْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا

و سپردن آرم اول روز قیامت نامه که

يَلْقَاهُ مَنشُورًا اقْرَأْ كِتَابَكَ ط

بیت اول بر آید بر آید قرأت نامه خود را

كَيْفَ يَنفُسُكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ

بسته است تن آرا امروز بر تو

حَسِبَاءٌ مِّنْ أَهْلِيهِ فَا تَمَّا

شمار هر که راه نماید بی که

يَهْتَلِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

راه نماید برای تن خود را ضلالت

فَا تَمَّا يَخِلُّ عَلَيْهَا وَلا تَنْبُ

بیت اول استیلا

و انزه

6
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَرَأَى سُلَيْمَانُ يُنَادِيهِمْ إِنَّ إِلَهَكُمْ اللَّهُ فَقَالَ أَتَدْعُونِي لَعْنَةً أَلَيْسَ بِاللَّهِ إِلَٰهِي وَإِلَٰهُكُمْ فَلَقِيَ سُلَيْمَانُ جُنُودَهُ وَقَالَتْ أُولَٰئِكَ مَعَكُمْ أَفَلَا يُدْعَوْنَ يَهُودَئِذٍ يَدْعُوهُمْ لَا تَخَفْ يَا سُلَيْمَانُ إِنَّا جُنُودُ اللَّهِ وَبَرَاءةٌ مِمَّا يُشْرِكُونَ

وَأَمَّا بَنُو إِسْرَٰءِيلَ فَهَدَّيْنَاهُمْ لَعْنَةً وَكَلَّمُوا مَرْيَمَ وَقُلْنَاهُ لِإِسْرَٰءِيلَ مُطِيعُوا أَمْرًا فَإِذَا هُم مُّقْتَدُونَ

وَلَمَّا رَأَى عِيسَىٰ مَآرِبَ آلِهِ ظَالِمِينَ لَكَفْرِهِمْ وَأَنَّهُمْ مُّشْرِكُونَ

فَوَقَّعْنَاهُ فِي مَرْمَرَةٍ فَأَصْبَحَ نُفُوسًا هَاثِلًا

وَلَمَّا رَأَى عِيسَىٰ مَآرِبَ آلِهِ ظَالِمِينَ لَكَفْرِهِمْ وَأَنَّهُمْ مُّشْرِكُونَ

فَوَقَّعْنَاهُ فِي مَرْمَرَةٍ فَأَصْبَحَ نُفُوسًا هَاثِلًا

وَلَمَّا رَأَى عِيسَىٰ مَآرِبَ آلِهِ ظَالِمِينَ لَكَفْرِهِمْ وَأَنَّهُمْ مُّشْرِكُونَ

فَوَقَّعْنَاهُ فِي مَرْمَرَةٍ فَأَصْبَحَ نُفُوسًا هَاثِلًا

مَنْ يَخْلُقْ وَلَقِيَ بِرَبِّكَ

آن که بسازد تو را / و بسند است / و در کار تو

بِرَبِّكَ نَوْبَ عِبَادِهِ خَيْرًا بِصَبْرٍ

کناجات / بندگان خود / آگاه / و صبر

مَنْ كَفَّ يَدَ الْعَاجِلَةِ

آن که / بود / خواهر / آن جوان بیجا را

جَعَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لَمْ

برای / او را / در / آنچه خواهیم

يُنْزِلْ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ

خواهر / بس / جحیم / او را

يَخْلِيهَا مَذْمُومًا مَذْحُومًا

در موند در / نکوهیده / ناله

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا

و هر که / خواهد / آخرت را / بخواهد

سَجَّيْهَا وَهُوَ مُؤَمِّتٌ فَأُولَئِكَ

کاراو داد کردیده باشد برایشان اند

كَات سَجَّيْهُمْ تَشْكُرُونَ

شکر گزارانند کارایشان

كَلَامًا هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ

همه اینها و آنها را

يَنْ عَطَاءَ رَبِّكَ وَمَا كَانَ

از عطاء خداوند نیست بود

عَطَاءَ رَبِّكَ مَوْظُوعًا أَنْظَرُ

عطا و موعظی است باز داشته بنکو

كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

چگونه فضل دادیم

عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْبَر

بر بعضی و برای آخرت است

دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

لَا يَجْعَلُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

فَتَقَعَلَ مَذْمُومًا مَنَعُورًا

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

إِنَّمَا يَبْلُغْتَ عِنْدَكَ الْكِبَرَ

أَحَدَهُمَا أَفْكَرًا هُمَا فَلَا تَقْلُحْهُمَا

افس

أَفْ وَلَا تَنْهَهِمَا وَقُلْ لَهُمَا

افى وياكل من ايشان لا ويلوهم غراما

قَوْلًا كَرِيمًا **وَاخْفِضْ لَهُمَا**

معنى كرم وافر وكنى براى ايشان

جَنَاحَ الزَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ

بال جوازي از تخفیر

وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا

الوجب اى مورد رحمت كنى براى ايشان حمله

رَبِّكَ اَعْلَمُ **رَبِّكَ اَعْلَمُ**

دورتر از خودت كنى براى شما و اعلم

بِهَآيَةٍ تَغْفِرْ لَكُمْ اَنْ تَكُونُوا

بمعنى اى شما را غفران كن كه باشيد

صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ

در يك نى او هست

لَا أَقَابَيْتَ غَفُورًا ۝ وَآت

مترقبه لیس کاشا آمرزنده و آید

تَا الْقَيْنِ حَقَّهُ ۝ وَلَمْ يَكُنْ

خوشا و نالایا حق او و در ایشانرا

وَأَبَتَ السَّبِيلَ ۝ وَلَا يَذُرْ

زاده کوری و نه و احسان مگو

يَبْذُرُكَ ۝ إِنْ أَنْتَ إِلَّا رَجُلٌ

اسراف کردی که اسراف کنی کات

كَانُوا إِخْوَاتَ الشَّيَاطِينِ ۝

هستند مانند و دوات

وَكَاَتَ الشَّيَاطَانُ لِرَبِّهِ

و هفت دین و کور اولاد

كَفُورًا ۝ وَأَمَّا تَعْرِضُ

عنه اسراف کنی و اولاد روی نداشتی

عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ

از ایشان جهت رحمتی از پروردگار خود

تَتَخَوَّعُهَا قُلُوبُ لَهُمْ قَوْلًا

امید می دارند که آنرا پس بگویند ایشانرا گفتار ب

مَنْسُورًا وَلَا يَتَّعَلُ بِكَ

آسان و ممکن دست خود را

مَخَولَةً أَيْ عَنْقَكَ وَلَا

بغل کرده و گردن خود را

تَتَشَرَّطُهَا كُلُّ الْبَشَرِ فَتَقَعَدَ

باز آنکه آنرا هر از گویند که بای

مَاوَمَا تَخْشَوْنَ أَتَّ بِكَ

بلاست که محسوس کرده ای که خطای تو

يَنْشُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

بستر را بر روی موانع که خواهد

وَيَقِيلُ إِنَّهُ كَذَّابٌ

که او است بندگان خود

خَبِيرًا بِحَبِيبٍ وَلَا تَقْتُلُوا

آگاه و دانا و ملکین

أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا أَنْ

فرزندان خود را از ترس و از ترس

لَمْ تَزِدْهُمْ وَاتِّبَاعَهُمْ

ما روئی دهیم ایشانرا و شمارا

إِنْ قَتَلْتُمْ كَذَّابًا

که کشتن شان است

كَيِّدًا وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانَا

آمرده و نزدیک نمویید زنا

إِنَّهُ كَذَّابٌ فَاحْشَهِ قَسَاءً

که او است حقیر و ناخوش و بدست

سید

سَيِّدًا وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ

جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا

يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ

كَانَ مَنْصُورًا وَلَا تَقْرَبُوا

مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي

تَقْوَاهُمْ

هِيَ أَحْسَنُ حَيَّةٍ يَبْلُغُ أَشَدَّهُ

آن بهتر باشد تا برسد به غایت خود

وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ

وتمام کنید به عهدت را که پیمان

كَانَ مَسْئُوكًا وَأَوْفُوا

الْحَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَفَا

بهودت را به استوار شد و تمام کنید

بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

تَأْوِيلًا وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ

تأویلاً و ایستاده ای که نیست و

بِهِ عِلْمًا تِ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ

وَالْفُؤَادَ كُلَّ أُولَئِكَ كَانَ

عَنْهُ مَسْئُولا وَلَا تَمْشِ فِي

الْأَرْضِ مَرَحًا أَنْ لَوْ تَخَرَّقَ

الْأَرْضَ وَلَوْ بَلَغَ الْجِبَالَ

ظُلُومًا كُلَّ ذَلِكُ كَانَ

سَبِيحًا عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

برای آنکه در هر روزی که از او بگذرد

تَدُلُّكَ مِمَّا أَفْحَى إِلَيْكَ

آن است که وحی کرد سوی تو

رَبِّكَ مِنَ الْخِصْمَةِ وَلَا

خدای تو از دشمنی و کد

يَجْعَلُ مَعَ اللَّهِ أَلْمَاءَ أَخَذَ

دات با خدای تعالی بخواهی دیگری

فَتَلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا

بی که افکنده شوی در دوزخ ملامت گرفته

مَذْحُورًا أَفَاضِيفَكُمْ رَبُّكُمْ

خود کرده او برکت بی شما برورد کار شما

بِالْبَيِّنَاتِ وَالْخُتُبِ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

به براهین و کلمات از اهل بیت

إِنَّا أَنْتُمْ لَتَقُولُونَ

و شما این که می گوید

قَوْلًا عَظِيمًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا

وَمَا يَذَكِّرُهُمْ إِلَّا نَقْوًا

قُلْ لَوْ كُنْتُ مَعَهُ آلِهَةً

كَمَا يَقُولُونَ إِذْ لَا يَتَّبِعُونَ

إِلَّا رِيءَ الْعَدْثِ سَبِيلًا

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ

عَلَوًا كَثِيرًا تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ

برتری بزرگ تسبیح کنند او را هفت آسمان

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

و زمین و آنچه در ایشانست

وَأَنْتَ مَتَشَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ

و نیست چیزی که تسبیح کند

بِحَمْدِكَ وَلَكِنَّ لَا تَفْقَهُونَ

بستایند او و جز که شما نمی دانید

تَسْبِيحَ هَمَزَانَهُ كَانَتْ حَلِيمًا

تسبیح ایشانست که او هست بردبار

غَفُورًا وَإِنَّا قَرَأْتُ الْقُرْآنَ

و آمرزگار و درود و خوانی قرآن را

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ

ما بین تو و ایشان را

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ جَاءُوا

مَسْتَوِينَ ^{لا} وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ ^{بروند} سِتْرًا ^{بلا انجمنات} فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ^{برده}

أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوْا

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ^{در نیامد او را} وَذُرِّيَّةً ^{بر ششها} نَسَبًا ^{که}

زَكَرَتْ رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ ^{در رب}

وَحَدَّثَ وَلَوْ عَلَى آذَانِهِمْ ^{و در کلام}

نَقْوًا ^{نعمت} لَخَرَّتْ ^{بر روی نیامد} أَعْمَارُهُمْ ^{بشتمها و شانات} يَوْمَئِذٍ

وَمِنْهُمْ مَن يَخُصُّ ^{و از ایشان} بِلَاغٍ ^{و از ایشان} كَثِيرٍ ^{و از ایشان} مِمَّا يَخْتَصِرُونَ ^{و از ایشان}

بِهَ إِذْ يَسْتَمْعُونَ إِلَيْكَ

به چون گوشتی دارند

وَإِذْ هُمْ لِحُجْوَةٍ إِذْ يَقُولُ

و چون ایشان را از گفتند چون می گویند

الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ

ای ستمکاران متابعت می کنید

إِلَّا بِحُلٍّ مَّتَّعُونَكَ أَنْظِرْ

مگر مریضی جادوی کرده بگر

كَيْفَ حَذَرْتُوكَ الْأَمْثَالَ

چگونه یاد داشتند مرا

فَخَلَوْا فَلَا يَسْتَجِيبُونَ

پس گمراه شدند پس نتوانند بافتند

سَبِيلًا وَقَالُوا أَيُّهَا كُنَّا

ما هستیم گفتند ای ما که

عَظَمًا وَرَفَاتًا آيَاتُ مَلْعُونَتِهِ

خَلَقًا جَدِيدًا قُلْ كُونُوا

حِجَابًا أَوْ حَرِيرًا أَوْ خَلَقًا

مِمَّا يَخْتَارُ خَلْقَ صَدَقَاتِكُمْ

فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَخْلُقُ

قُلِ الَّذِينَ قَطَرُوا

مَرَّةً فَيَنْخَضُونَ إِلَيْهِ

رُسُهِمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ

همانستاد و می گویند کی است آن

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ

گو شاید باشد

قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

نزدیک آن روز که بخواند شما را

فَسْتَجِيبُوا بِحَمْدِ

استجابت کنید بحمد

وَتَذْكُرُوا أَنْ لَبِثُمْ

و گمان برید که در آنجا بودید

إِلَّا قَلِيلًا وَقُلْ لِعِبَادِي

گو ای بندگان من

يَقُولُوا لِلَّهِ أَحْسَنُ

و بگویند برای خداوند بهتر

إِنَّ الشَّيَاطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ

إِنَّ الشَّيَاطَانَ كَذَّابٌ

لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

لَا يَكُنْ أَعْلَمُ بِكُمْ أَنْ يَشَاءَ

يُخَيَّرُكُمْ أَفْأَن يَشَاءَ يَعْلَمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا

و زمین و بلاد شما را که فضل نهادیم ما

بَعْضَ الْبَيْنَاتِ عَلَى بَعْضٍ

بعضی را بر بعضی دیگر مقام برانداختیم

وَأَيَّتَنَا دَاوُودَ زَبُورًا

و یکی از ما را داود را زبور

قُلْ ادْعُوا آلَ الْبَيْتِ زَعَمْتُمْ

گوئید که بخوانید

مَنْ رَافِعُهُ فَلَا يَمْلِكُونَ

آن که برافرازدند توانند

كَشَفَ الضُّبِّ عَنْكُمْ

پاراشادند ریش را از شما

وَلَا تُخَوِّلُكُمْ أُولَئِكَ الْبَيْتِ

و آن که این بیتی را

يَدْعُونَ يَتَّخُونَ إِلَهَ

لَهُمْ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ

أَقْرَبُ وَيَزُجُّونَ رَحْمَتَهُ

وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ

عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ

مَحْذُورًا وَأَنْتُمْ قَرِيبٌ

إِلَّا لَنْتُمْ مَعَكُمْ قَبْلَ

کتابت شده است
در این کتاب
بشمار

يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَوْ مَعَذِبُوهَا

روز قیامت یا عذاب کنید که آن آتش است

عَذَابًا شَدِيدًا كَذَاتِ ذَٰلِكَ

عذاب سخت عذاب آن

فِي الْكِتَابِ مَنطُورًا

در کتاب مذکور است

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ

و ما مانع ما را از آنست که

بِالْآيَاتِ الْآتِ كَذَبَ

با آیات که می آید کذب

بِهَا الْأَوَّلُونَ وَأَيُّهَا تَمُودَ

با اولین و ایها تمود

الْبَاقَةَ مَبْصُورَةً فَظَلَمُوا بِهَا

باقی را مبین و ظلم کردند

و ما مانع ما را از آنست که با آیات که می آید کذب

وَمَا نَزَّلَ بِالآيَاتِ إِلَّا

تَخَوُّفًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ

إِنَّ رَبَّكَ أَخَاطُ بِالنَّاسِ

وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي

أَنبَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ

وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ

وَنُفُوسَهُمْ فَأَيُّ زَيْدٍ هُمُ إِلَّا

طَغَيْنَا كَيْنًا وَادَّ قَلْنَا

بی راهی کردت برادر رجوت گفتیم

لَمَّا لَيْكَةِ اسْتَرْفَ لَادَمَ

مرویشترکانرا که عدا کنیدی مراد آدم را

فَسِرَفَ إِلَّا اِنْ لَيْتَ قَالَ وَاسْتَرْفَ

بس سحر کردید مگر ایلیس گفت استرغاف کرد

مَلَتِ خَلَقْتَ طَبْنًا قَالَ

میکشید که آفرید تو از کلر گفت

أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ

ای کوی تو این است که کرامت کردی تو

يَعْلَمُ لَيْتَ أَخَذْتَ إِلَى يَوْمِ

می داند که اگر خدایت را روزی

الْقِيَمَةِ لَأَخْتَرَكَنَّ دَرِّيَّتَهُ

در روز قیامت من را برگزیند از فرزندان او را

إِلَّا قَلِيلًا • قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ

مکو انوکې گفت برد بس هر که

تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ

بس بوی کند قل از ایشان بس که در وحشت

جَزَاءُكُمْ جَزَاءٌ تَوْفِقًا •

بداشت ایشان بادلای تمام کرده شد

وَأَسْتَفِزُّ مِنْهُنَّ اسْتِطْعَتَ

و میگویند امواله توانی

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبِ

از ایشان بر و صدخه در که کن

عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ

بر ایشان بسواران خود و پیادگان خود

وَسَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَمْوَالِ

خواری و خواشان در خواستهای در رفتن

وَعَلَيْهِمْ وَمَا يَعْلَهُمُ الشَّيْطَانُ

روعه و ايشان را و عله نله ايشان را

الْأَعْزُوقِ إِنَّ عِبَادِي لَشِدَّة

لكس قروفتن بلاستيكي كه نله كان من الله شست

لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكُفِّي

نله بر ايشان رستي و محكي و سرامنت

بِيَدِكَ وَصِيلاً رَبِّكُمْ الَّذِي

خدائي نله مدعت كنله خدائي شما ان غلايست

يُنْجِي لَكُمْ الْفَلَكَ فِي

حي لالنه سنانا كشيها

الْبَرِّ لِيَتَّقُوا مِنْ فَضْلِهِ

ربا لايكون مثل ان فضل

إِنَّهُ كَاتِبٌ بِكُمْ رَحِيمًا

كناز مت يشما

19
وَإِنَّا مَسْرُومُونَ الْخُدَى فِي الْخُدَى

وَجَوْنِ بِسَائِدِ شَامَا رَجِي زَمَانِ
خَلَّ مَنْ تَدْعُوْتِ الْآ

كَمْ شَعُوْدُ أَنْكَسِرْكُمْ حَيْثُ سَتِيدُ مَلِكُ
إِيَاءَ فَلَمَّا نَبِيَّكُمْ إِلَى الْبَيْتِ

أَوْ بِسُجُونِ بَرَوَانْدِ سِرُونِ كَنْكَارَا سَوِيْهِ خَشِيْكَ
أَغْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

رَوِيْ بَلَوْدِ أَيْلَا رَفِيسْتِ مَوْدِ
كَعْقُورًا أَفَامَنْتُمْ أَنْ تَخْشَفَ

نَاسِيْكُمْ لَوِيْ بِمِ شَوِيْدِ كَمْ قَرَوَانِ
بِكُمْ جَانِبَ الْبَيْتِ أَفَوَيْسَلْ

بَشَا بَلَوْشَةُ خَشِيْكَ يَا بَقْدِ مَتَا
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا

بَرَشَا رَجِيْ بَاشِكُ بَسْ يَا بَيْدِ

لَكُمْ وَكِيلًا أَمْ آمَنْتُمْ

المراد بكم يا بنيهم شملهم

أَنْ يُعْبِدَكُمْ فِيهِ تَارَةً

بازگرداند شما را که باز

أَخَذِيهِ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

دیکر پس بفرستد شما

قاصصًا مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرقُكُمْ

بادی شدیده از بادها پس غرق کند شما را

بِمَاءٍ كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُ الْكُفْرَ

باید کافر شلید پس شما را

عَلَيْنَا بِهِ تَبَيَّرْنَا وَقَدْ كَرَّمْنَا

بر ما بدیده آید کسی که بر ما گرامی گردانیدیم

بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَا هُمْ فِي الْبَيْتِ

فرستاد آدم را و در آنجا ایشان را درخت

والله

وَالْبَحْرَ وَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

وتری روزی دادیم ایشانرا از خوشبها

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ

و فضل نهادیم مایشانرا بر بسیار از اهل

خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوهُ

بیافرینیم فضل هماره از روز که بخوانیم

كُلِّ اَنَابٍ اِمَامِهِمْ فَمَنْ

هر کس از انبیا امامت ایشانرا ببرد

اَوَّلِيَّ كِتَابِهِ يَمِينُهُ فَاُولَئِكَ

اولی کتاب او راست است پس ایشانرا

يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَخْلَعُونَ

خوانند کتاب خود را و نه بپوشانند

قَتِيلًا وَمَنْ كَانَتْ فِي هُوَةٍ

کشته شده و کسی که در این دنیا

أَعْمِيَ فَهَوَّ فِي الْأَخِيذِ أَعْمِيَ

نابینا بیارست در انجمن نابینا

وَأَصْلُ سَبِيلًا وَأَنْتَ كَارُوا

و کم راه تر برای برادر خواستند

لِيَقْتَتُونَكَ عَنْ إِلَيْنِ أَفَحِينَا

تا بگویند اندک ترا از انسانی که دخی غریبی

إِلَيْكَ لَتَقْتَرِيهِ عَلَيْنَا غِيْرَهُ

سوی تو تا بدویش سازیم بر او جدا

وَأَنْتَ لَا تَنْزِفُ خَلِيلًا وَلَوْ

و همچنان که نمی ریزی ترا دوست و اگر

أَنْتَ تَنْتَنَّاكَ لَقَدْ كَلَّتْ

بوی خوشی که آستوار داشتیم بر تو که خوری

تَكَلَّتْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِلَّا لَأَزُقَنَّ

بوی ایشان را چیزی که اندک است مگر آنکه

بوی ایشان را چیزی که اندک است مگر آنکه

ضَعَفَ الْحَيَاةَ وَضَعَفَ أَمَلًا

تکلیف و عذاب زندگانی و تکیه و غلاب درک

ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

پس نه یاری خواهی یافت بخود را بر ما یاری کننده

وَإِن كَادَ أَنْ يَنْتَفِزَ فِي نَفْسِكَ

و اگر که خواستند که سبک کنند تو را

مِنَ الْأَرْضِ لَئِنْ جِئْتَهُمْ مِنْهَا

از زمین ملامت نمایند و بگویند که از آن

وَأَنَّا لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا فَكًا

و هرگز در آنجا نمانند مگر کمی

إِلَّا قَلِيلًا سَنَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا

مگر اندکی پس کسی که فرستاده

قَبْلَكَ مَن نُّسَلِّتُ وَلَا تَجِدُ

پیش از تو کسی را که تضعیف کنیم و نخواهی یافت

لَسْتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ

مراهمرا کردانیدنی بیایدار نمازدا

لِذَلُولِكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ

بوقت کسستن آفتاب تا تاریکی

اللَّيْلِ وَقَاتِ الْغُرَاتِ

شب و نازان املاد که

قَاتِ الْغُرَاتِ مَشْهُودًا ۝

نماز و املاد هست حاضر کشتن

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ خَافِلَةً

و از شب بیدار باش بدو افروخته

لَكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ سَكَنَ

معدن شاید که برانگیزد

رَبِّكَ مَقَامًا مُمَمُّودًا ۝

محلینق بجای شد ستوده
برق مأمود

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ
وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ
وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ

صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ

صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ
صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ
صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجِ

صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ هَبْ

صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ هَبْ
صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ هَبْ
صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ هَبْ

لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا

لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا
لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا
لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا

وَقُلْ جَاۤءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ

وَقُلْ جَاۤءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
وَقُلْ جَاۤءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
وَقُلْ جَاۤءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ

الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَتْ

الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَتْ
الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَتْ
الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَتْ

زُهُوْقًا وَنَزَلَ مِنَ الْقَنٰتِ

زُهُوْقًا وَنَزَلَ مِنَ الْقَنٰتِ
زُهُوْقًا وَنَزَلَ مِنَ الْقَنٰتِ
زُهُوْقًا وَنَزَلَ مِنَ الْقَنٰتِ

مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

آرام است و غشایی مرکب و زکات

وَلَا يَتَّبِعُ الظَّالِمِينَ الْأَخْسَارَ

و نه پیروی کند ستمکاران را مگر زانوار

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ

و چون انعم کردیم بر مردم کافر

أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا

دور گردانید و دور بود از ایمان آوردن و چون

مَسَّهُ الشَّدَكَاةُ كَانَتْ يَوْسَعَ

برسنگد این صحنه در پیش پاشد و وسیع

قَلْبُ كُلِّ تَعْمَلٍ عَلَيْهِ شَاكِلَتَهُ

لبه هر کس که بکند بر خویش خور

فَقَبُّكُمْ أَعْلَمَ بِهِتْ هُوَ أَهْلِيهِ

پس خدای شما داناست بداند او بر اهلی است

سید

سَيِّدًا وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

الرَّفْعِ قُلِ الرَّفْعُ مِمَّا

تَنْبِئُ وَمَا أَقْتَبْتُمْ مِنْ

الْحِلْمِ إِلَّا قَيْدًا وَلَئِنْ

لَمْ تَهَيِّئْ بِاللَّيْلِ

الْيَدَ ثُمَّ لَا تَجِدَ لَكَ بِهِ

عَلَيْنَا وَكِيلًا إِلَّا رَحْمَةً

مَنْ رَيْتَ اِنَّ فَضْلَهُ

افضل مني

له

ملائي

ان

كَانَ عَلَيْكَ كَيْبًا قَلَّ

يكو

سبار

نور

هست

لَيْتَ اجْتَمَعَتِ الْاَنْفُ

اوسمان

جمع

اكر

وَالْحَيْثُ عَلَيَّ اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ

بهارند

الهم

يكون

ويزداد

هَذَا الْقَذَابِ لَا يَأْتُونَ

بهارند

له

نور

ايست

بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ

اعدوا انما

ياشاي

والو

انزاد

لِبَعْضٍ ظَاهِرًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

در بعضي كبريا

ياله

موتده يا

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

مردم در این قرآن

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَتَى

از هر مَثَلِ (مثال) پس باز آمد

أَكْثَرَ النَّاسِ الْأَكْفَرُونَ

بیشتر مردم را کافر است

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ

و گفتند و نخواهیم که

حَتَّى تَعْبُدَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ

تا از زمین برای ما عبادت کنی

يَتَّبِعُوا أَوْ تَكُونَ لَكَ جُنَّةً

که پیروی کنند یا باشند

مِنْ خِزْلٍ وَعَنْبٍ فَتَعْبُدَ لَنَا

از خرما و انگور پس عبادت کن برای ما

خَلَّاهَا تَغْنِيَا ^{لا} أَوْ تَسْقُطَ

السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا

كَسَفًا أَوْ تَأْتِي بَالِ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ

قَبِيلًا أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ

مَنْ زَخَرَفَ أَوْ تَنِي فِي

السَّمَاءِ وَلَوْ تَوَفَّى لِرَفِيْقِهِ

حَتَّى يَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا

میان آید خداوند آید فرود آید

از آسمان چنانکه می گوید

مارها یا بیاید خداوند و ملائکه

قبایل و یا باشد یا نباشد خانه

ان زخرف می شود حرف

آسمان و یا او را استغفار از رفیقش

تا فرود آید و نامه که

نفر

تَقَرُّوهَ قُلُوبَ سُبْحَاتِ رَبِّي
هَلْ كُنْتِ الْإِبَشَارَ رَسُولًا
وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
أُذْجَاءَهُمُ الْهُيَّهَ الْآنَ قَالُوا
أَبَعَثَ الْإِبَشَارَ رَسُولًا
قُلُوبَ لَوْكَاتِ فِي الْأَرْضِ
مَلَأَيْكُهُ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مَتَّ السَّمَاءَ مَلَكًا

بفرستادیم ما برایشان از آسمان فرستاده

تَسْؤَلُهُ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ

بخواهند بگو بس است خدا

شَيْخًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ

کوه میان من و میان شما که او

كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

هست بر بنده گشت آگاه بینا

وَمَنْ يَخْلُقِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

وهر که را راه نماید پس او است

اَلْمُهْتَلِكُ وَمَنْ يَخْلُقِ

ملا بآفریند وهر که را خواهد که را بآفریند

قُلْتُ لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ لِي مِنْ دُونِهِ

من فرمودم که اگر مرا از دین خود نبرد

وَلَنُشْزِرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى

و بیا کشیم ایشان را روز قیامت

فُجُورِهِمْ غَمًّا وَرُبَّمَا

رو بیهوش ایشان تا بینایان و عجزگاه

وَصَمًّا مَا أَقْبَحَ جَهَنَّمَ كَلِمًا

و گرات جای ایشان شد دوزخ هرگاه که

خَبِيرَ زُرْنَاهُمْ سَعِيدًا

سپاسگزاران شوند از آنکه گم ایشان را شد سعادتمندان

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ بِأَنَّهُمْ

اینست پاداش ایشانست باینکه

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا آيَاتُ

کافرانند از آیات ما و گفتند آیات

كُنَّا عِظَامًا وَرَفَاتًا آيَاتُ

استخوانها و استخوانهای پودیده آیات

مَنْعَوْثَوْت خَلَقًا جَدِيدًا

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ

مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا

لَا يَرِيبُ فِيهِ فَايَهُ الظَّالِمِينَ

الْكَافِرُونَ قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ

تملكون

مگر ناسیاهی - بگو یا اگر ظالمین

تَمَلَّكَوْتَ خَزَائِنَ رَحْمَةٍ

ملک کردی خزانها را رنج

لَيْلِي إِذَا لَمْ تُسْكُتْ خَشْيَةً

خداوند من اگر چه خاموش نگردد از بیم

الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

که در تنفیص بود و انسان

قَتُورًا وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

تور را و ما موسی را

تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَاكَ

نُه معجزه را باینکه

بَيِّنَاتٍ اِذْ جَاءَهُمْ

از فرشتگان چون آمد به ایشان

فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي

پس گفت او فرعون من

لَا ظَنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْخُورًا

هواچه كان في يوم ترا ای موسی جادوی کورده

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا

أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَيَافِ

وَالْحَبِّ لَا ظَنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ

مَثْبُورًا فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَقِمَ

مَنْ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ

از افسانه موسی و فرعون
بسم غرقه کورده و من

وَمِنْ مَّعَةٍ جَمِيعًا وَقُلْنَا

قَالَكَ يَا اِبْرَاهِيْمُ وَكَفَيْتُكَ مَا

مِنْ بَعْدِكَ لَبَنِي اِسْمَآئِيلَ

اَلْ اِسْمَآئِيلَ مَرْفُوعًا لَبَنِي اِسْمَآئِيلَ

اَسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَاءَ

سَآئِلُكُمْ مِنْهَا فَاَنْصِبْ لَهُمْ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

وَعَدَ الْاَخِيَّةَ جَنَّتَا بِكُمْ

وَعَدَ الْاَخِيَّةَ جَنَّتَا بِكُمْ

لَغِنًا وَاِلْحَقْ اَنْزَلْنَا

لَغِنًا وَاِلْحَقْ اَنْزَلْنَا

وَاِلْحَقْ نَزَلَ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ

وَاِلْحَقْ نَزَلَ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ

اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَقَدْ آتَا

اَلْاَمْرُ اَنْزَلْنَا وَمَا اَرْسَلْنَاكَ

فَرَقْنَا لِتَفْهَامٍ

۹
۸
۷
۶
۵
۴
۳
۲
۱

تَنْزِيلًا ۖ قُلْ آمَنُوا بِهِ أَفَلَا

تُؤْمِنُ بِآيَاتِ الذِّبِّ

أَفْتِنَا الْعِلْمَ مِنْ قِبَلِهِ

اَلَا شَيْكْ عَلَيْهِمُ بَيِّنَاتٌ

لَا اِنْقَابَ سِوَاكَ وَفَوْقَكَ

سُبْحَاتِ رَبِّنَا اَنْ كَانَتْ

وَعَلَى رَبِّنَا مَلْفَعُوهُمَا

وَتَحَذَّرْتِ لِلْآزِقَاتِ

يَبْكُوتِ وَيَنِيْلُهُمْ خَشَعُوا

قَلْبِ ادْعُوا اِلَهَ الْاَزْجَا

الْحَمْدُ اَيَا مَا تَكْتَبُجُوا

فَلَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَسْبُ قُلَا

تَجْعَلُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُ

غزوات بهار خود دستان بھوان

بِهَا وَابْتَغِ بَيْتَ ذَاكَ

بلان وبقوان میان عورید

سَيِّدًا • وَأَقْلِبِ الْحَمْدَ

راہ دیکھ مہاس

لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلًا

عوان خلاصہ کہ نہ گرفت قرینہ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ

وہا بود مروتا اینان کی

فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

معدہ ملک نہ بود مولانا

وَلَمْ يَكُنْ مَتَّاعًا • وَلَكِنَّ تَكْنِيذًا

تصحیح از اہل غزوی و در تعاریف سورہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ

عَلَيْ عَبْدِهِ الْكِتَابَ

وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قِيمًا

لِيُنْزِلَ بِأَسَانِيكَ مِنْ لَدُنْهِ

وَيَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ فَيَنْقُضْ لَهُ آيَةً إِنَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
يَجْمَعُونَ خَالِصَاتٍ

أَنْ لَّهُمْ أَجْرٌ حَسَنٌ

مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا وَيُذَكِّرُ

الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

وَلَا مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

قُلْ لَا يَأْتِيهِمْ كِبَرٌ مِنْ كِبَارَةِ

وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ فَيَنْقُضْ لَهُ آيَةً إِنَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
خُجْ

تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ أَنْ

يَقُولُوا لَا كَلْبًا قُلْعَلَّكَ

بِاخْرُجْ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ

أَنْ لَمْ يَوْمِتُوا بِهَذَا الْحَبِثِ

أَسْفًا إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ

زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ

أَحْسَنُ عَمَلًا وَإِنَّا لَبَاطِلُونَ

مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جَدًّا

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنَّ أَصْحَابَ

الْكَعْفِ وَالْأَقِيمِ كَانُوا

مِنَ آيَاتِنَا حَبِيبًا إِذَا قُبِ

الْغَيْثُ إِلَى الْكَعْفِ

فَقَالُوا بَيْنَا أَتْنَا مِنْ لَدُنْكَ

رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

شَكَرًا فَصَدَّقْنَا عَلَىٰ آثَانِهِمْ

حِينَ الْكَهْفِ سَنِينَ عَدَّةً

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنُجِّمَ آيَةَ

الْمُؤْمِنِينَ أَخْبَرَهُ مَا لَبِثُوا

أَمَّا لَوْ كُنْتَ تَقْصُرُ عَلَيْكَ

نَبَاهَهُم بِالْحَقِّ أَتَاهُمْ فِتْنَةٌ

أَمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزَكَّاهُمْ هَذِهِ

وَرَبُّنَا عَلٰی قُلُوبِهِمْ اَكْر

رسخت کردن بر دلهاشان جوت

قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

باستادان بر گفتند خدایا خداوند

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ

آسمان و زمین هرگز

تَدْعُو مِنْ دُونِهِ اِلٰهًا

تغویانم از جز او معبودی

لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَرَطْنَا

میرانیم گفته ایم انگاه

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا

این گروه ما گرفتند

مِنْ دُونِهِ اِلٰهَةً اُولٰٓئِكَ

از جز او معبودان بداند

باقون

يَا ثَوَّتْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانِ

از آن
بر ایشان
حقیق

يَبِّدْ قَمَرْتِ أَخْلَمْ مَمَرْتِ

بیلا
بس نیست
ستم کارتر
از آن که

أَفْتَدِيهِ عَلَى اللَّهِ كُلِّ بَا

بگوید
بیت خلاص
روح

وَإِذَا عَزَلْتَ تَمُوهُمْ وَمَا

جور
جدا شد از ایشان
و نه

يَعْبُدُكَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْفَا

سزاوار
مگر
خلاص
آفتابک بیاورد

إِلَى الْكَعْفِ يَنْشُدُ لَكُمْ

سویب
آن غار
بیا کند رای شما

رَبِّكُمْ مِمَّنْ رَحِمْتَهُ وَيَهْدِي لَكُمْ

خدای شما
از رحمت خود
و هدایت کند شما

مَنْ أَمَرَكُمْ مَزَقًا وَتِيَه

از کار شما آسای و سبی

الشَّمْسِ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَلْ

آفتاب را چون بر می آید می گشت

عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

از غارشان بر راست

وَلَا غَدَبَتْ تُقْرِضُهُمْ ذَاتَ

وجوه فردی شان می گشت از ایشان بوی

الشَّمَالِ وَهُمْ فِيْ فُجُوءٍ

دشمن حجب و ایشان در فراموشی

مِنْهُ ذَلِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ

از ایشان بود از نشانه های خداوند

مَنْ يَّهْوِيْ فَوَاحِشَ الْمُغَنَّى

هر که را بران بر آید بر او است

وَمَنْ يَخْلُقْ فَلَنْ يَمْلِكَهُ

وهر کس را که آفریند / بندگان / مکره کند / و او را

وَلَيَأْتِيَنَّكَ وَتَحْسِبُهُمْ

درستی / راه نماید / و بی گردانند / و ایشان را

أَيْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ

بیداران / و ایشان / خفته بودند

وَنَقْلُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

و بی گردانند / ایشان / بر کاهوها / دست راست

وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلَّهُمْ

دستی / دست چپ / و سرشان

بِأَسْطٍ ذِي أَعْيُنٍ بِالْوَحِيدِ

بسیار / و از وی / آستانه خود

لَوْ أَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ

اگر / بر ایشان / برافروختی / بالبرق

مِنْهُمْ فَرَأَاكَ وَلَمْ يَلِتْ

از ایشان که از ایشان بگریخت

مِنْهُمْ رَعْبًا وَكَدَلًا

از ایشان را از ایشان را از ایشان را

بَعَثْنَا هُمْ لَيْسَاءَ لَوَا بَيْنَهُمْ

فرستادیم که در میان ایشان میان خود

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ

گفت که از ایشان چقدر

لَيْسَةٍ قَالُوا لَيْسَا يَوْمًا

بودند گفتند بودند

أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالُوا بَلْ

یا از بعضی از روز گفتند

أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتُمْ فَأَيُّهَا

در آنوقت که می دانم که از ایشان بودید پس بفرستید

أَحَدَكُمْ بِوَدِّ قَلَمِ هَذِهِ

ایک از شما بلام خویش این
إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَهْمًا

سوی شهر کوینگر کدام
أَنْكِ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ

با این خوراک کوینگر شما
بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ

وَلَا تَشْعُرَتْ بِكُمْ أَحَدٌ

که از جز یکی شما
إِنَّهُمْ أَنْ يَظْهَرُوا عَلَيْهِمْ

که ایشان اگر دست یابند بر شما
بِحِمُوكُمْ أَوْ يَعْبُدُكُمْ

لنصف
قرآن بعد از
عشاء و اقامه
من نصف
الامم
الکافه

کشتن با
علا لکونند شهر

فِي مَلَنَّهُمْ وَلَئِنْ تَفْلَحُوا

لا كَيْفَ تَفْلَحُوا وَهَذَا رَجَبٌ

إِذَا آتَاكُمْ وَقَدْ لَكُمْ

أَعْتَدْنَا عَلَيْهِمْ لِيَخَافُوا

أَنْجَاهُ هَمِيشْ وَأَوْ هَمِيشْ

أَنْ وَقَدْ لَكُمْ حَقٌّ وَأَنْ

السَّاعَةِ لَا يَنْبِ فِيهَا

قِيَامَتِ بَاسِكِ نَحْسَتِ شَكِ

إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْهُمْ

جُونِ بِيَكَا كُودِيَانِ عِيَانِ بُونِ كَاغُولِي

فَقَالُوا بَنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا

بِيَكَا كُودِيَانِ بَرَايَشَانِ وَبَلَسَلَانِ

لَهُمْ أَغْلَمَ بِهِمْ ط قَالَ

خدا به شان دانای تر بود بآنها گفتند

الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ

آنانکه غلبه کردند بر کار خود شان

لَتَنخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا

بگیرند بر ایشان مزاری

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاكِبَهُمْ

زود بگویند که سه تن بودند چهارمین ایشان

كُلُّهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ

سه تا ایشان و گویند پنج تن بودند

سَادِسُهُمْ كُلُّهُمْ رَجُلًا

ششمین ایشان سه تا ایشان بود یک تا

بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ

هفتمین ایشان و میگویند هفت تن

قَتَلْنَا مِنْهُمْ كُلِّ بَشَرَةٍ ۖ قُلْ

و هشتی ایشان را کشتیم از ایشان هر که را میخواستیم

لَنْ يَنْفَعَكَ اَعْلَمُ يَعْلَمُكَ مَا

ای بر تو سود ندارد و آنچه تو را آگاه کند

يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ۚ فَلَا

آنرا که ایشان را بداند مگر اندکی پس نه

تَمَّارٍ فِيهِمْ اِلَّا مَرَّةً ظَاهِرًا

بیک بازیکن در ایشان مگر یکبار که ظاهر است

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ

و نه پرس در ایشان از ایشان

اَحَدًا ۚ وَلَا تَقُولُ لِسَيِّدٍ

هیچ کس را و نه بگوئی به سروری

اِلَيْهِ فَاَعْلَيْكَ ذَلِكُمْ غُلَامًا

از آن بچگی که از تو است

ع ۹

۸

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَذِكْرُ

ملکه کو بی خواهد خدای و یاد کن

رَبِّكَ إِذَا تَسَبَّحْتَ وَقُلْ

برورد کار خود را چون ترا می نویسی کنی جزو و کعب

عَبْدُكَ أَنْ يَخْلُصَ رَجُلٌ

شاید که راه نماید مرا خلاصی من

لَا قَرِيبَ مِنْ هَذَا شَيْءٍ

صوابی تر از این سخنی را

وَلْيَتَوَافَى كَهْفُهُمْ ثَلَاثَ

و همانند دران غار ایشان سیصد

مِائَةٍ سَنَةٍ وَازْدَادُوا

تو درافرد و روزگار

تَسْعًا قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَ

سالت

نه جان که می حاش دانست و بداند برودند

لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ

مراورده است ^{نهان} آسمانها را ^{نهان}

وَالْأَرْضِ أَنْصَرُ بِهِ

و زمین را چون بیناست ^{بلند}

وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ لَافُونِهِ

و شنواست ^{دست} مرا نشان ^{دهد} چنانچه

مِنْ وَلِيِّ زَوْلا يَشِدُّكَ

همچو دوستی وند ^{انوار کرد}

فِي حِكْمَةِ أَحَدٍ وَأَتْلُ

در حکمت ^{کسی را} و بخوان

مَا أَفْحَى إِلَيْكَ مِنْ

آنچه ^{و حقی} ^{کرده} ^{شده} سوی تو ^{از}

كِتَابٍ رَبِّكَ لَا مَبْدَأَ

کتاب

خدای تو

نه کرد اینده

کتاب

لِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ تَحَدَّثْتُمْ

رَوْنَهُ مَلْتَحَدًا ۝ وَأَصْبَحَ

نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

لَهُم بِالْغُلَاظِ وَالْعَشِيِّ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ

عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ

رَبَّكَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَلَا تَطِعْ

أَرَادَ أَنْ يَنْفَعَهُ زِدْ كَيْفِي أَرَادَ أَنْ يَنْفَعَهُ زِدْ كَيْفِي

مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ

آنکه غافل گردد از او را آن

ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوِيَّهِ وَكَانَ

یاد کرد ما و پیروی کند هواها خود را و هست

أَمَّةً قَرِيبًا وَقِيلَ الْحَقُّ

کار او استوار و ضایع گویای محمد حق

مَنْ رَيْبُكُمْ فَمَنْ شَاءَ

آن که خدایتان را است حری خواهد

فَلْيُؤْمَرْ وَمَنْ شَاءَ

گویند و هر که خواهد

فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا

پس که کفر یزدان امری است که بخواهیم

لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ

بر کافران آتش در گرفتار ایشان

سَرَادَ قَهَا وَانْتَ يَسْتَجِثُوا

سوارده آن آتش و آن فریاد خواهد

يَخَاتُوا بِمَاءِ كَاكُلْهُلِ يَشْوِي

فریاد کنند از آتش که بپزد که بپزد

الْوَجُوهَ يَسْتَبِ الشَّرَابِ

روایه است از شراب است

وَسَاءَتْ مَزْتَقَاتِ

و بدست آن منزلت

الذِّبْتَ آمَنُوا وَعَمَلُوا

آمال بکردند و بکردند

الصَّالِحَاتِ إِنَّمَا لَا نَضِيحُ

بزیاده بکند ضایع بکند

أَجْدَمَ مِنْ أَحْسَبَ عَمَلًا

بزد تر کسی که بکسوی بود بکردار

أَفَلَيْتَ لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ

بِجَنَّتِ مِنْ تَحْتِهَا نَاقُورٌ الْأَنْهَارُ

يَسَّالُونَ فِيهَا مِنْ آسَافٍ

مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ

ثِيَابًا خَضْرَاءَ مِنْ سُنْدُ

وَأَسْتَبْدَقَ مَكِينٍ

فِيهَا عَالِي الْأَرَْائِكِ

نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسَّتْ مُرْتَقَا •
وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زَرْعًا كَلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ
أَنْتَ أَكْلَاهَا وَلَمْ تَظْلَمْ
مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا

خِلَا لَهْمَا نَهْرًا ۷ وَكَانَ
لَهُ ثَمَرٌ ۸ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ
وَهُوَ يَتَأَوَّلُ إِنَّا آكُثَرُ
مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ
نَفَرًا ۹ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَ
هَوَّطًا لَمْ لِنَفْسِهِ ۱۰ قَالَ
مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ

هَلَكَ أَمَلُكَ وَمَا أَظَلَّ

السَّاعَةُ قَائِمَةٌ وَلَئِنْ

رُدَدْتَ إِلَى رَبِّكَ

خَبِيرًا مَتَى مُنْقَلِبًا قَالَ

لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُ

أَكْفَدْتَ بِاللَّهِ خَلْقَكَ

مَنْ تَدَّابِ ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ

أَوْ خَالٍ يَسَّعُ أَيْدِيكَ

ثُمَّ سَوَّيْتُكَ رَجُلًا ۖ لَكَ

پس راست گردانم مردی و ایان میکنم

هُوَ اللَّهُ رَبِّيْ وَ لَا إِلَهَ دُونَهُ

او خدای من است و خدایی جز او نیست

بَيْنَ يَدَيْ أَحَدٍ ۖ وَلَوْ أَنَّهُ

در خدای خود کسی را و چنانچه

دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا

اگر داخل بهشت شدی گفتی خواست خداست آن باشد نه نیروی مگر

بِإِلَهِ أَنْ تَدْرَأَ أَنَا

ببخشای اگر بپوشم که من

أَقْلَ مِنْكَ مَا لَا يُؤَلِّكُ

کمترم از تو حال برقرار

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنِي خَيْرًا
مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حِيبًا نَّازِلًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا. وَأُصْبِحَ مَا وَهَا غَوْرًا
فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا. وَأَحْيَطَ
بِمَرِّهَا فَاصْبِرْ يَقْلَبْ كُفَيْهِ عَلَى
مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى

عَرَوْشَهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ
بِرَبِّي أَحَدًا • وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ
تَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا • هَذَا لَكَ الْوَلَايَةُ
لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ
عَقْبًا • وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

فَاخْلَطَ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا • الْمَاءُ
وَالْبَنُوتَ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ
رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا • وَيَوْمَ
نَسِيرُ الْجِبَالُ وَتَرَى الْأَرْضَ

بَارِزَةً وَحَشَرْنَا هُمْ فَلَمْ تَعَادِ مِنْهُمْ
أَحَدًا. ^٢ وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَمَا
لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ
مَرَّةٍ بَلْ رَعِمْتُمْ أَنْ لَنْ نَجْعَلَ لَكُم
مُوعِدًا. ^٣ وَوَضَعَ الْكِتَابَ
فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مَشْفِقِينَ صَمَافِهِ
وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِهَذَا

الْكِتَابَ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَيْتُمَا وَوَجَدُوا
مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ
أَحَدًا. وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ
رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ

مَنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا مَا أَشْهَدُكُمْ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
خَلَقَ أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مَخْذُومًا
الْمُضِلِّينَ عَصَاً وَيَوْمَ تَقُولُ نَادُوا
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَادْعُوهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ

مَوْيِقًا • وَرَأَى الْجَحْرَ مَوْتِ النَّارِ
فَطَنُوا أَنَّهُمْ مَوَاقِعُهَا وَلَمْ يَحْدُوا
عَنْهَا مَصْرَفًا • وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي
هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ
جَدَلًا • وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمْ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

الْأَكْثَرُ

إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَى أَوْ
يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قَبْلًا • وَمَا نُرْسِلُ
الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَجَاءَ دَلِيلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِنَا
وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوقًا • وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ ذَكَرَ آيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ

عَمَّا وَنَسِي مَا قَدَّمْتَ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا
عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ
فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ
إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُهْتَدُوا وَإِذَا ابْتَدَأَ
وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ
يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ
الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَا يَخْلَفُونَ

نري

الفر

ع

مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا. وَتِلْكَ أَهْلُكُمْ

لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ

مَوْعِدًا. وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَبِيلِهِ

لَا أَبْرَحَ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ

أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا. فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ

بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ

سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا. فَلَمَّا جَاوَزَا

قَالَ لِقَتِيهِ أَتَيْنَا غَدَانًا لَقَدْ لَقِينَا
مَنْ سَفَرْنَا هَذَا نَصَبًا. قَالَ أَرَأَيْتَ
إِذَا وُفِينَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي
نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنَسَانِيهِ إِلَّا
الشَّيْطَانُ أَنِ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا. قَالَ ذَلِكَ
مَا كُنَّا نَبْغُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ أُنْثَاهُمَا

قَصَصًا. فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا
أَتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ
مِن لَّدُنَّا عِلْمًا. قَالَ لَهُ مُوسَى
هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِي مِمَّا
عَلَّمْتَ رُشْدًا. قَالَ إِنَّكَ لَن
تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا. وَكَيْفَ تَصْبِرُ
عَلَىٰ مَا لَمْ يَحِطْ بِهِ خَيْرًا. قَالَ

سَجِدْ لِي إِنْ شَاءَ ^{سُ}اللَّهُ صَابِرًا وَلَا
أَعْصِي لَكَ أَمْرًا. قَالَ فَإِنْ
اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ
حَتَّى آخُذَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا.
فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي
السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا
لَمُخْرِقِ أَهْلِهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا

453
أَمْرًا. قَالَ الْمُرَاقِلُ إِنَّكَ لَنْ

تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا. قَالَ لَا

تَوَاخِذُنِي بِمَا نَسِيتَ وَلَا تُرْهِقْنِي

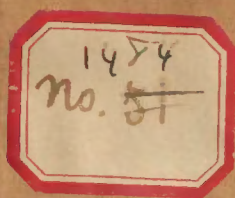
مِنْ أَمْرِي عُسْرًا. فَانْطَلَقَا حَتَّى

لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ. قَالَ أَقْتَلْتَ

نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ

جِئْتَ شَيْئًا نَكْرًا.

1484
No. ~~51~~